

ansættelse af værdierne, give boet meddelelse om ændringen inden 3 måneder efter opgørelsens modtagelse. Ønsker skattemyndigheden aktivt eller passivet vurderet efter kildeskattelovens § 16, stk. 3, skal den inden for samme frist på 3 måneder rette henvendelse til skifteretten derom. Hvis skattemyndigheden — når vurdering er foretaget — vil ændre de værdier, boet har anvendt, skal den give boet underretning derom inden 4 uger efter, at de udmeldte personer har afgivet deres erklæring.

Boet kan ikke påklage værdifastsættelsen som sådan til landsskatteretten (og de ordinære domstole), men boet kan ved klage over de efterfølgende indkomstansættelser få landsskatteretten til at tage stilling til, om betingelserne for skattefrihed efter kildeskattelovens § 16, stk. 1, er til stede.

De foreslåede frister gælder kun med hensyn til værdifastsættelsen for de aktiver og passiver, der er angivet i boets opgørelse. Bliver skattemyndigheden først på et senere tidspunkt bekendt med et aktiv eller passiv, som ikke var medtaget i boets oprindelige opgørelse, regnes fristerne for skattemyndighedens adgang til at anfægte værdien af dette først fra det tidspunkt, hvor boet har givet meddelelse om, til hvilken værdi man ønsker det ansat.

Foruden de nævnte ændringer er der i § 16, stk. 3 og 4, foreslået en enkelt redaktionel ændring. I den nu foreslåede formulering af de to stykker henvises der til § 17, stk. 2, som omhandler værdiansættelserne af aktiver, som udlægges inden skæringsdagen i den endelige boopgørelse. I § 17, stk. 2, 3. pkt., er der i forvejen en tilbagevisning til reglerne i § 16, stk. 4, jfr. stk. 3, om værdifastsættelsen og adgangen til at få aktiverne vurderet.

Til nr. 3.

Ændringen er alene af redaktionel karakter.

Til nr. 4.

Efter kildeskattelovens § 37 A, stk. 2, skal der ved indkomstkattens beregning foretages en opdeling af ægtefællernes indtægt, dersom hustruen i væsentligt omfang har deltaget i driften af mandens eller ægtefællernes fælles erhvervsvirksomhed. I så fald skal 25 pct. af mandens skatte-

pligtige indkomst, dog højst 12.000 kr., henføres til beskatning hos hustruen. Hver ægtefælle får et personfradrag, og i den del af indkomsten, der henføres til hustruen, indrømmes der desuden et hustrufradrag på 1.200 kr., der gradvis aftrappes, når ægteparrets samlede skattepligtige indkomst overstiger 30.000 kr. Opdelingen af ægtefællernes indkomst vedrører alene skatteberegningen, idet ægteparrets samlede skat opkræves hos manden.

For ægtepar, hvis indtægt er så stor, at de omtalte fradrag kan udnyttes fuldt ud, medfører reglerne om medhjælpende hustru, at indkomstkatten bliver noget lavere end ved fuld sambeskatning uden hustrufradrag. I de fleste kommuner vil der blive tale om skattelettelser fra omkring 400 kr. til ca. 1.800 kr. alt efter størrelsen af ægtefællernes indkomst.

Efter den nuværende udformning af reglerne kan beskatning med medhjælpende hustru ikke finde sted, hvis hustruen i det pågældende indkomstår har haft særskilt indkomst, f. eks. ved arbejde for fremmede eller ved selvstændig virksomhed. Derfor vil selv en ganske ringe særskilt hustruindtægt afskære ægteparret fra de skattelettelser, der er knyttet til beskatning med medhjælpende hustru, og dette har givet anledning til en del kritik.

Ændringsforslaget tager sigte på at imødekomme denne indvending, idet det foreslås, at en særskilt hustruindkomst på 2.400 kr. og derunder ikke skal afskære fra anvendelse af reglen om medhjælpende hustruer. Når hustruen har en særskilt indkomst under denne beløbsgrænse, og skatteberegningen foretages efter reglerne for medhjælpende hustruer, skal den særskilte indkomst efter forslaget lægges til den del af mandens indkomst, der henføres til hustruen. Der gives ikke hustrufradrag efter § 37 A, stk. 1, på indtil 2.000 kr. i den særskilte indkomst. Det skal dog efter forslaget ikke være muligt at henføre mere til hustruen end de 12.000 kr., der efter de gældende regler er maksimum. Et eventuelt overskydende beløb må derfor henføres til beskatning hos manden. Når skatten er beregnet for hver ægtefælle for sig, skal de samlede skatter som efter hovedreglen opkræves hos manden.

Når grænsen for den særskilte indkomst, der kan foreligge, uden at man afskæres